

Las horas del día

Jaime Rosales, 2003

Retrat sec d'un home normal que, de tant en tant, mata.

Abel viu al Prat de Llobregat amb la seva mare vídua, és propietari d'una petita botiga de roba i vol llogar-se un pis amb la seva nòvia. El seu amic regenta un quiosc i es casarà ben aviat. La seva existència transcorre dins dels paràmetres de la més absoluta normalitat, excepte perquè assassina a persones desconegudes.

Abel o Caïm?

La jornada d'Abel transcorre dins una rutina lineal entre el seu petit negoci, la casa de la mare, el llit de la nòvia, el quiosc de la cantonada i els bars del barri. Poc a poc l'anirem coneixent a través de l'observació de la seva vida i de la seva relació amb les persones.

Però entremig d'aquests espais i temps de normalitat, Abel mata i ho fa sense cap premeditació. El seu aspecte afable amaga doncs una ira incontenible i se'ns presenta una personalitat obscura i ambigua, a cops contradictòria, que mai arribarem a conèixer en profunditat. De retorn a la quotidianitat i, si no fos per

l'assassinat, ens adonem que Abel no s'allunya tant de la personalitat desil·lusionada i frustrada de tanta altra gent normal. De fet, la seva cara psicòtica ens fa reflexionar sobre el que es considera normalitat i l'obscur abisme que s'obre quan no sabem conjugar bé felicitat i quotidianitat.

Podríem entendre que la violència és la resposta traumàtica al sense sentit de l'existència d'Abel, una persona frustrada i rancorosa. Però la personalitat d'Abel no és la d'un assassí truculent amb una aparença externa de bon jan, prototip de molts *serial killers* (d'altra banda, una explicació senzilla que ens allunyaria de la incomoditat). Res d'això, Abel és una persona perfectament integrada en la societat que l'envolta. La cuirassa de conformisme que recobreix el seu descontent social i personal és perfectament versemblant i li serveix simplement per viure en societat, com a molta altra gent, sense provocar grans

escarafalls. I tanmateix, mata... i això ens incomoda o ens identifica!

Austeritat escènica

El film no jutja els actes d'Abel, ni opina de la seva realitat, ni exposa els pensaments que li creuen pel cap quan realitza els actes aberrants. Abel assassina i la càmera simplement ho retrata de la mateixa manera que ha retrat la resta de les hores del dia de la vida d'aquest home.

El film entra en la vida d'Abel però ho fa sempre des de l'exterior, des de les seves accions i el seu espai. La càmera ens mostra pessics de la seva vida i Abel es troba simplement dins de la pantalla (la finestra a través de la qual l'observem), entrant-hi i sortint-hi. No hi ha primers plans ni plans detall. Només llargs plans que acompanyen als personatges i per on passa una vida carregada de petits conflictes quotidians sense importància.

La posada en escena i la planificació de la pel·lícula són

doncs atrevides i brillants. Hi destaca el fantàstic equilibri entre la gran naturalitat dels personatges i una planificació rígida i hermètica, la qual cosa permet al director distanciar-se dels personatges i els seus actes. D'aquesta manera, "deixo una porta oberta –diu Rosales- per a que cadascú la reompli amb la seva sensibilitat".

El film mira sense emfasitzar ni dramatitzar la vida diària de la gent sense història que amaguen realitats ocultes rera una aparent normalitat. I ho fa amb un realisme extrem, deixant de la mà de l'espectador el treure'n conclusions. Una postura que arriba a incomodar per allò que es relata i per la quotidianitat de la situació.

Premi FIPRESCI de la Crítica Internacional en el Festival de Cannes 2003 a la millor pel·lícula presentada dins de la Quinzena de Realitzadors.

El director

Nascut a Barcelona i llicenciat en empresarials, estudià després a la prestigiosa Escola Internacional de Cine i Televisió de San Antonio de los Baños (Cuba). El 1999 rep una altra beca per a participar en un intercanvi d'estudiants a l'Escola Australiana de Televisió i Radio a Sidney. De tornada, el 2001 funda, amb J.M. de Orbe, la productora Fresdeval Films per realitzar el seu primer llargmetratge *Las horas del día*.

Fitxa tècnica

Tècnics

Direcció: Jaime Rosales
Producció: Jaime Rosales i Ricard Figueras
Guió: Jaime Rosales i Enric Rufas
Fotografia: Óscar Durán
Muntatge: Nino Martínez Sosa
Direcció artística: Leo Casamitjana
So: Eva Valiño
País: Espanya
Any: 2003
Durada: 95 min.

Actors

Àlex Brendemühl: Abel
Vicente Romeo: Marcos
Àgata Roca: Tere
Maria Antònia Martínez: mare
Pape Monsoriu: Trini
Irene Belza: Carmen
Anna Sahun: Maria
Isabel Rocat: taxista
Armand Aguirre: persona gran